

džěle, předny žěł dostanu te, kenž řu te dobytki přerwey měli, drugi žěł te, kenž řu je wože huryli, a tšchěři žěł kral.

Jan: „A zogdla dej ten tež nězo dostajř?“

Man: Dokulž jo ten wěšte luže hustawil, kotrymž tež myto dawa, ab pschi morju bydlili, a řchylne dobytki ř rořkamanyř lořow na řuche řporali. Tudy na tej kupe běřcho Robinson kral abo kněř, a tař by jomu dwa žěła pschilřkuřchajej.

Jan: „Dwa? ja ře myřlim jaden.“

Man: Ně, dwa, — jaden řa řwojo žěło a drugi ako kněř teje řemje.

Jan: „Ale řto jo jogo ako kněřa hustawil?“

Man: Řłowězny rořym; pscheto řemja, kotraž až do něta kněřa měla nějo, řkuřchatomu, kenž řebe ju nejřerwey wřějo a na nej žěła; a to běřcho tudy Robinson.

Jan: „Ga mořo Robinson kral byřř abo wěřř?“

Man: Jo, to mořo, jan až řednyř poděřřpnikow řama, ako jan Řětka a řwoje lamy, tařřki a pschylzy.

Robinsonowe wjařele běřcho wělife, ako řkoři pschilže. Won pytařcho nejřerwey řa tym, ab husnař, zogdla loř jo hustařa, a lej, wona stojajřcho mjař dweju podmorsřkej řaměniřřčowu a běřcho do něju ař řakluzona. Potom chwatařcho po jabřu gorěj, ab wizeř, zo na nej jo. Řětko lěřěřcho pomakem řa nim, ř hubojanim dla rogatego řwěřřřa. Ale lej, to řwěře něběřřcho řinř tař řkobodne ako zora, ale lařajřcho a řamozajřcho řtanuřř. Robinson ned husna, zo